

TERUGBLIK op november, december 2021

1. Terugggevonden gedenksteen Wereldoorlog 1

Dit jaar (2021) is de dienst infrastructuur van de gemeente, die gevestigd was in het Zonneputteke, verhuisd naar de Achterstraat.

Mensen die van woning verhuizen, weten dat daarbij heel wat (her)ontdekt en opgeruimd wordt. Zo ook in het magazijn van de technische dienst.

Daar werd een gedenksteen terugggevonden van Wereldoorlog 1, waarvan men zelfs de herkomst niet meer wist. De Heemkundige Kring Zoersel heeft deze steen in ontvangst genomen en in hun museum geplaatst, maar daarmee is het verhaal nog niet verteld. Dus een reden om in de gemeentearchieven te duiken.

Op 23 juli 1920 werd deze steen in de muur van de raadzaal van het gemeentehuis geplaatst, maar nog niet ingehuldigd. Dit gemeentehuis stond op het dorpsplein te Zoersel en werd in 1967 afgebroken. Op deze steen werden de namen van de drie gesneuvelde militairen en de twee gestorven gedeporteerden ingebeiteld en verguld. Het gedenkteken kostte aan de gemeente 500 fr. Aan wie de opdracht werd gegeven stond er niet bij.

Bij de inhuldiging wilde de gemeente een diploma van erkentelijkheid aan de militairen die de oorlog bijgewoond hadden, uitreiken en een feestmaal aanbieden, maar de gebrekkige geldelijke toestand van de gemeente belette vele onkosten te maken. De gemeente had tijdens de oorlogsjaren nauwelijks inkomsten en om de uitgaven te dekken werden zelfs leningen aangegaan bij particulieren.

Figuur 1 Huldesteen in het gemeentehuis 60cm x 100cm.

Bij de latere aankondiging op 21 augustus 1920 sprak men van twee gedenkstenen.

Huldesteen in de kerk: 67 cm x 100 cm

Donderdag 2 september was het zover. De plechtigheid begon in de kerk met een plechtige mis van requiem en een gelegenheidssermoen door een pater franciscaan.

Bij de aanvang van de mis werd een gedenksteen "ontbloot" in de linker zijbeuk bij de eerste statie van de kruisweg. Deze steen is nog altijd aanwezig in de kerk.

Daarna trok men naar het gemeentehuis voor de "ontbloting" van een andere gedenksteen.

Burgemeester Joseph Van Nueten bracht een roerende hulde aan de slachtoffers.

Lodewijk Peeters bracht vervolgens een verslag van de voornaamste oorlogsgebeurtenissen van de gemeente.

Wie waren de gesneuvelde soldaten?

1. Sas Franciscus, geboren te Westmalle op 13 juni 1883, in militaire dienst in 1903 en in 1905 met onbepaald verlof. In het begin van de oorlog werd hij terug opgeroepen en als vermist gemeld te Lier op 6 oktober 1914. Hij heeft geen gekend graf.
2. Van Hofstraeten Jan Lodewijk, geboren te Westmalle op 3 november 1893, milicien in 1913, terug in actieve dienst vanaf 16 september 1913, gesneuveld te Kortemark 2 februari 1915.
3. Uytroeven Karel Joseph, geboren te Zoersel op 19 november 1893, ingelijfd als brancardier in 1913 en gesneuveld te Alveringem op 17 juli 1915.

Wie waren de gestorven gedeporteerden?

1. Proost Alphonsus, geboren te Zoersel op 1 april 1898, gedeporteerd naar het krijgsgevangenenkamp Soltau in Duitsland en daar overleden op 27 februari 1917.
2. Verhaegen Jules, geboren Zoersel op 7 augustus 1895, gedwongen meegevoerd bij de aftocht van de Duitsers en overleden in Maaseik op 25 november 1918.

Op de twee gedenkstenen staan alleen de namen van de slachtoffers, die bij het uitbreken van de oorlog in Zoersel woonachtig waren. Er waren nog gesneuvelden, die wel in Zoersel geboren waren en er zelfs tot kort voor 1914 nog woonden, maar intussen verhuisd waren.

Over alle gesneuvelde militairen en burgerslachtoffers uit Wereldoorlog 1 en 2 is uitvoerige documentatie te raadplegen in het archief van de Heemkundige Kring Zoersel.

2. Oude Waterputten

Eind november lazen we in de nieuwsbrief van Erfgoed Voorkepen (Ellen Decraene) een oproep naar info over oude waterputten voor hun project "Klein maar (erf)goed".

Vandaar hier onze insteek.

In de nieuwsbrief nr. 105 –juni 2014 van SdBB (stichting de Brabantse Boerderij) lazen we een uitgebreide tekst over waterputten. We vatten samen.

1. Boomwaterputten en plaggenwaterputten

Al in de bronstijd komen waterputten voor gemaakt uit boomstammen. Ze werden uit dikke, meestal eikenbomen gemaakt. De stam werd in de lengte in twee gekloven om hem nadien uit te hollen. Dit gebeurde door kappen of door met vuur uitbranden. Daarna werden de delen weer samengevoegd en vormden zo de buitenwand van de waterput. Hij werd zo diep mogelijk in de grond gegraven en kon zo als waterput gebruikt worden. Deze constructiewijze bleef bestaan tot in de middeleeuwen. Zij werden alom gebruikt en er zijn er ondertussen al veel opgegraven.

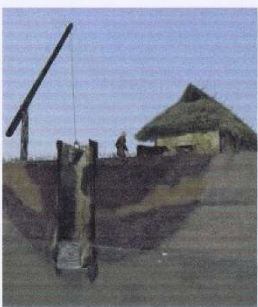

Fig 1

In de Romeinse tijd werden waterputten gemaakt door wijntonnen boveeneen in te graven. In deze periode werden ook vierkante putten gemaakt met houten wanden. Er werden combinaties gevonden van vierkante putten met een boomstamput erin. (fig.1)

Vanaf de 13^e/14^e eeuw werd de wand van de waterputten opgebouwd met plaggen of zoden van gras en heide. Dit bleef bestaan tot voor de wand van de putten vanaf de 19^e eeuw baksteen werd gebruikt. (fig. 2,3,4)

Fig 2, 3 en 4

2. Hoe werd een waterput gebouwd

Omdat het de bedoeling is dat er op elk moment van het jaar water in de put staat, werd de onderkant van de put, ook bij de laagste grondwaterstand, onder het grondwaterniveau geplaatst. Men groef daarvoor grote diepe kuilen, waaruit het grondwater werd weggeschept.

De putwand werd dan onderin de put geplaatst en de kuil werd dan terug opgevuld. Vervolgens werd de put van binnenuit verder uitgeschept, waardoor de uitgeholde stam dieper in de grond kon zakken. **Dit was geen aangenaam werk en deed de uitdrukking "in de put zitten" ontstaan.**

De techniek om de put van binnenuit uit te graven werd ook toegepast met plaggen- en bakstenenputten. Men liet zo de putwand gelijkmatig zakken.

Onder de plaggenputten werd een karwiel, of de velg van een karwiel geplaatst als fundament.

Men zorgde zo voor de nodige balans.

(zie fig 5 en 6)

Fig 5 en 6

3. Bakstenen putten

Vanaf de 19^e eeuw werden de putwanden van baksteen gemaakt. Wanneer de hele putwand van baksteen wordt gemetseld kan er alleen vanuit de bodem water opwellen. Daarom dat dikwijls het laagste deel van de put niet gemetseld werd, maar gestapeld, zodat ook door de zijwanden water in de put insijpelt. Ook bakstenen putten werden van binnenuit verder uitgegraven. Om te voorkomen dat bij gestapelde putten de wand naar binnen zou gedrukt worden werd dikwijls een mantel van planken of een hekwerk aangebracht, wat zorgde voor een betere neerwaartse geleiding. De bakstenen die men gebruikte werden taps gebakken of gehouwen om makkelijk een ronde vorm te metselen. (fig. 7)

Fig 7

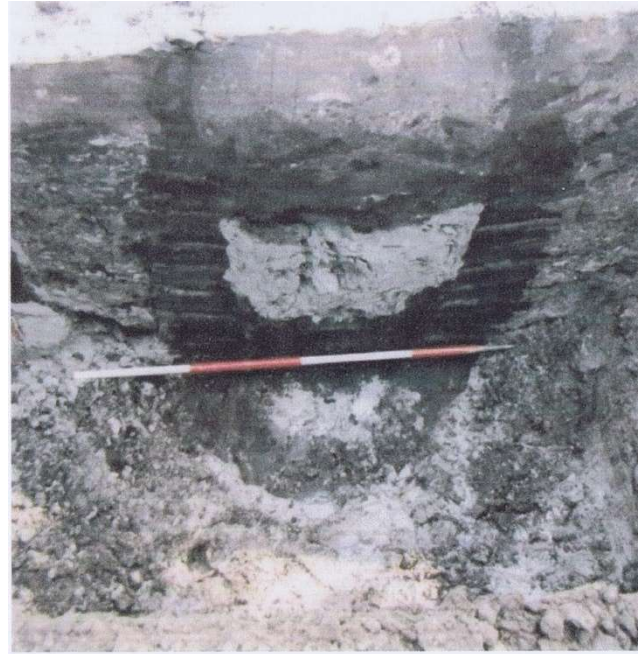

Fig 8

In nog recentere tijden werden voor de waterputten speciale geprefabriceerde betonnen putringen gemaakt, die bij het aanleggen van de put op elkaar werden gestapeld. Bakstenen betonnen waterputten werden opgetrokken tot ongeveer één meter boven het maaiveld. Soms werd de bovenkant van de waterput met een ijzeren band beschermd tegen botsende waterremmers.

Hoe de bovenbouw van een plaggenput er heeft uitgezien is niet heel duidelijk. Waarschijnlijk werd een houten hekwerk of een wand van planken of vlechtwerk aangebracht. (fig. 8)

4. Middeleeuwse waterput opgegraven in het Sniederspad te Halle Zoersel

In 2017 voerde de firma All Archeo bvba (Liesbeth Claessens en Jordi Bruggeman) een archeologische opgraving uit in het Sniederspad te Halle (Zoersel).

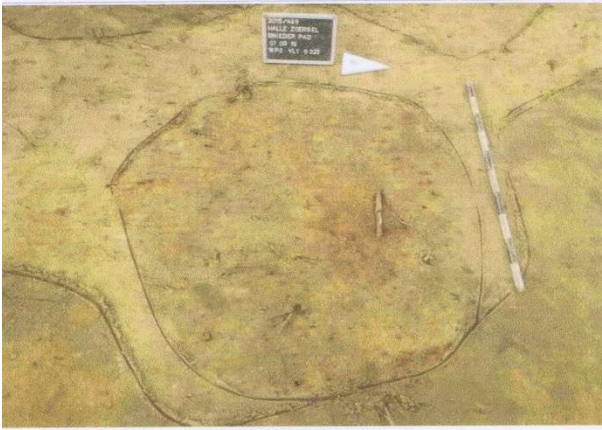
Hun rapport 298 is digitaal te raadplegen.

Bij het onderzoek werden zeer goed bewaarde nederzettingssporen uit de Romeinse periode gevonden (scherven, paalsporen waaruit grondplannen konden opgebouwd worden) alsook volle en laatmiddeleeuwse sporen. Behalve paalsporen waarin grondplannen werden gezien, vonden ze in het zuidoosten van het terrein een groot rond tot ovaal spoor met een diameter van 8,5 meter. Hierin vonden ze een boomstamwaterput en in het noordoosten van de put lag nog een cirkelvormig spoor, hoogst waarschijnlijk van een putmik.

U kan in het rapport de opgraving van de waterput en de beschrijving en tekeningen van de vondsten lezen van blz. 47 tot 56.

Teneinde u veel technische vakteksten te besparen denken we dat het beter is met een aantal foto's in chronologische volgorde de historie van de opgraving weer te geven. (fig. 9-16)

Figuur 54: WP2 S323, Putmik

Figuur 55: WP2 S323 D0 Doorsnede

Figuur 57: Waterput S324, Doorsnede vlak 1 tot 1,5m diepte

Figuur 58: Waterput S324, Vlak 2 en doorsnede tot op het hout (vlak 3)

Figuur 59: S323 doorsnede vlak 3, boomstam 2

Figuur 60: Boomstam 2 half ontmanteld, Boomstronk 2 rond boomstam

Figuur 61: Vrijgelegde boomstam 2, met klamp

Figuur 62: Vulling boomstam 1

Fig 9 tot 16

Na het afronden van het onderzoek werden de vondsten in het archeologisch depot van de Provincie Antwerpen ondergebracht.

Wij kregen als Heemkundige Kring Zoersel de vraag van All Archeo of wij belangstelling hadden voor de waterput. Wij hebben deze dan ook in dank aanvaard en we hebben hiervoor nog plannen op stapel staan om deze aan de Gemeenschap te tonen.

5.Zoerselse waterputten

Waterput Boshuisje ten tijde van Fons en Melle.

Waterput Bezoekerscentrum
Vrienden van het Boshuisje en het Zoerselbos

<--- Boerderij het Moleken, Oostmallebaan 44 Zoersel

Waterput Smoutmolen Kerkstraat te Zoersel

Hoeve Vredenburg te Halle-Zoersel

Wij vermoeden dat er op Zoerselse erven nog heel wat oude en nieuwere waterputten te vinden zijn. Heb je nog zo'n waterput in je tuin, heb je nog oude foto's van waterputten, weet je alles over een putwip of heb je nog oude verhalen, dan kan je deze steeds bij ons bezorgen en ook doorspelen aan Erfgoed Voorkepen ter attentie van Ellen Decraene, ellen.decraene@rldv.be.

3. De plaatsnaamkunde van Zoersel (deel 3)

In Weetjes 4 stond deel één van de Plaatsnaamkunde in Zoersel. Dat was een inleiding op de alfabetische lijst van plaatsnamen die in de volgende afleveringen van de Weetjes zullen verschijnen.

Alfabetische lijst van de plaatsnamen in Zoersel – Letter C

Canada

1981, café in Zoersel, HKZ82

Caubergbossen (de)

1741, Item de cauwenbergh bosschen, A.SB.B.nr B12

Clapheuvel (De)

Zandstraat, hoeve op de hoek van de Zandstraat en nu de Beemdekens, VHZ191

Cloot (De)

De Maey, benaming van de gronden en later van de hoeve. Van de oude stalling is een woonst gemaakt, VHZ119

Cobekes Blok

1715, Drengel, hoeve vermeld in 1715, gerenoveerd, VHZ183

Congo (In de)

Café in Halle, HKJW23

Coppenhol

1741 Item eene weijde in coppenhol, A.SB.B.nr B12

Costermanshoeve

voor 1772, Kerkstraat, boerderij van voor 1772, VHZ30, VHZ32

Coxckxkes hoeve

Dorp, boerderij, VHZ19

Cyriel Buysseleen

Huidige straatnaam

Cyriel Verschaevelaan

straatnaam; 2020, vervangen door?

4. Obiits in de Sint-Elisabethkerk te Zoersel

Een heraldisch en genealogisch verhaal over de familie ‘van de Put’.

OBIITS OF ROUWBORDEN ZIJN FUNERAIRE WAPENBORDEN.
In de Zoerselse Sint-Elisabethkerk zijn er nog merkwaardige voorbeelden van heraldieke toepassingen bewaard waarvan de oorsprong middeleeuws is en waarvan het gebruik zich tot op heden heeft kunnen handhaven.

De drie rouwborden, aanwezig in deze kerk, verwijzen naar nazaten van de Antwerpse bankiersfamilie “van de Put” en dragen alle hetzelfde stamwapen.

Inleiding

Het gebruik van die obiits is een oud heraldisch gebruik; het dragen door oorspronkelijk adellijke gelijkgestelden, later door de kasteelbediendes van het rouwbord tijdens de begrafenisstoet, het ophangen van het rouwbord na de uitvaart ter nagedachtenis van een overleden adellijke persoon vinden we in vele kerken en kasteelkapellen terug.

Heraldiek is een verschijnsel van de Europese geschiedenis dat meer dan 800 jaar na zijn ontstaan nog zeer levend is. De oorsprong van het rouwgebruik: obiits, is waarschijnlijk ontstaan in de Lage Landen-bij-de-zee. Oorspronkelijk dienden de heraldische tekens om de strijdende ridders tijdens een gevecht of toernooi duidelijk te kunnen herkennen en van elkaar te onderscheiden. Al snel werd het heraldische wapen gebruikt op zegels en perkamenten, die de authenticiteit van burgers, steden en kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders moesten waarborgen. Later werd het een algemeen verbreide gewoonte deze wapens erfelijk toe te passen. Het spreekt voor zich dat de adel gebruik maakte van dit voorrecht.

Waar ging het eigenlijk over? In de middeleeuwen werden in de rouwstoet van adellijke personen zwarte vlaggen meegedragen. Zij waren beschilderd met hun familiewapen. Na de begrafenis werden deze rouwvlaggen opgehangen in de kerk, waar ze na enige tijd vergingen. Ook in dit gebruik is er een evolutie waar te nemen. Men is deze doeken geleidelijk aan gaan vervangen door houten wapenborden (wapenkabinetten): op een rechthoekig paneel werden de heraldische attributen, schild, handschoenen, zwaard, helm, sporen in hout gebeiteld afgebeeld. Later werden deze heraldische tekenen geschilderd. Uiteindelijk kwam de obiit in ruitvorm in gebruik: op een zwarte achtergrond werd het stamwapen van de adellijke overledene geschilderd.

Het wapenbord werd ingelijst naar de vorm van een aan een stok hangende vlag. Rouwborden waren over het algemeen met zwarte kader circa een meter op een meter groot.

Aan de vorm van het wapenschild kunnen wij opmerken of het om een overleden man, een gehuwde of een ongehuwde dame of om een kind gaat. Aan de kroon op het schild kent men de adellijke titel.

Voor het vervaardigen van de wapenborden gebruikte men meestal prima materiaal. Goud- en zilververven werden frequent aangebracht ter verfraaiing van het familiewapen. Om het rouwbord te beveiligen tegen stof meegevoerd door de dalende koude luchtstromen langs de veel koelere kerkmuren, werd de top van de ruitvormige kader voorzien van een houten kapje, zodat ze meer op kassen leken.

Vooral in Oost-Vlaanderen werd dit toegepast. In Nederland spreekt men dan ook van “rouwkassen”.

Tijdens de rouwdienst werd het wapenbord voor de katafalk geplaatst. Dit is een hoge houten schraag met een kap in de vorm van het deksel van een doodskist.

Over deze schraag werd het baarkleed gelegd. Op een kleinere stellage onder deze schraag plaatste men de doodskist. Dikwijls werden plechtige rouwdiensten gecelebreerd zonder dat het lichaam van de adellijke overledene aanwezig was.

Kleine beschilderde kartonnen obiits (40 cm x 40 cm) werden als rouwgebruik vooral in de 19de en 20ste eeuw aan de langs zij de katafalk opgestelde kandelaars met een lintje bevestigd. Vermits er minstens zes kleinere versies werden voorzien, werden deze nadien verspreid onder de adellijke familie of aanverwanten.

Het ophangen van deze rouwborden, met de familiewapens en tekst en data, tegen betaling aan de clerus, liefst in het hoogkoor, of indien niet (meer) mogelijk wegens plaatsgebrek, aan de pilaren, vond zijn ingang. De kerk stond dan in voor het onderhoud ervan. Het bedrag was afhankelijk van de grootte van het bord en van het aantal genealogische kwartieren die erop voorkwamen.

We mogen aannemen dat de begrafenissen van de adellijke titularissen van deze rouwborden met veel pracht en praal gebeurden: plechtige begrafenisdiensten met een rouwstoet met zwarte paarden getooid met schabrakken, gepluimd met kap en broek, veel klokkengelui, zang- en orgelspel, heel veel kaarslicht, flambouwen en geurige wierookwalmen.

De uiteindelijke bedoeling was bereikt: het levend houden van de herinnering aan de overledene.

De familie van de Put en het kasteel Zoerselhof.

Onder de verschillende opeenvolgende eigenaars van het Zoerselse kasteel "Zoerselhof", overleed in 1906 Petrus Claes, eigenaar van dit Zoerselhofdomein. Notaris Segers had als opdracht gekregen alle goederen over te maken aan het bisdom. In 1912 werden de bezittingen opnieuw verkocht en datzelfde jaar door de nieuwe eigenaar, van Ravenstein, doorverkocht aan de bankier Aloïs-Jean van de Put, zoon van Jean-Baptiste-Martin-Françoise-de-Paule van de Put en van Marie-Catherine-Cornélie Heirman.

Aloïs (genoemd Louis) -Jean van de Put werd geboren te Antwerpen op 2 juli 1858 en overleed er op 4 april 1933. Deze overlijdensdatum wordt vermeld op zijn obiit.

Hij bekam op 30 juli 1921 in het Vaticaan van paus Benedictus XV de titel van pauselijke graaf, overdraagbaar bij eerstgeboorte. Maar, zoals alle in het buitenland verleende titels, had ook deze verlening geen rechtskracht in België.

Anno 2012 beheren de nazaten van de familie van de Put de Antwerpse Effectenbank van de Put & Co. Deze is ontstaan uit de fusie van de maatschappijen van de Put & Co - beursvennootschap en FINASSUR nv., verzekeringsmakelaar.

Van de Put & Co was de eerste in België die, op 1 augustus 1996 het statuut van effectenbank, sinds de invoering ervan, ook effectief bekomen heeft.

Het statuut van beursvennootschap dateerde van 1990. Daarvoor, en dit sinds 1934, was de maatschappij vooral werkzaam als wisselagent.

Wanneer men echter nog verder in de tijd terugkeert, was de maatschappij, tot in 1934, actief als "private bankiers" en nog vroeger als "zaakwaarnemers".

De benaming "van de Put & Co" dateert van 1964.

Voordien verwees de benaming "van de Put - Heirman " naar zijn stichter de heer Heirman, geboren in 1790 en overleden in 1864.

Beschrijving van het stamwapen van de familie van de Put

Op 17 maart 1927 verhief koning Albert I van België hem in de adelstand en verleende hem de titel van baron, overdraagbaar bij eerstgeboorte. Het wapen kon als volgt omschreven worden:

"doorsneden zilver en sabel, een arend van het een in het ander, vergezeld in het hoofd van drie gerangschikte koeken van sabel, en in de punt van drie gerangschikte penning van zilver. Het schild getopt voor (de titularis)... met eene baronnenkroon en gehouden door twee windhonden van zilver, met halsband van keel, geringd en geboord van goud. Het schild voor de andere afstammelingen overtopt met eene helm van zilver, gekroond, getralied, gehalsband en omboord van goud, gevoerde

en vastgehecht van keel, met dekkleeden van zilver en sabel. Helmteken: een uitkomende arend van sabel, de borst beladen l met een penning van zilver.

Wapenspreuk: 'Honor virtuis corona', op eenen spreukband van sabel.

Obit van Aloïs (Louis) - Jean baron van de Put (1881-1933)

Genealogie

Louis van de Put huwde in Antwerpen op 19 mei 1881 met Josépha,-Marie-Eulalie-Augusta Meeùs (°Schoten 29 november 1860 en + Zoersel 15 december 1949).

In het huwelijk werden zeven kinderen geboren.

Heraldische commentaar

Ruitvormig rouwbord van ca. 1 meter op 1 meter ; zwarte houten lijst met gouden binnenbies . In de tophoek "OBIIT" wat vertaald kan worden als "hij is overleden".

In de zijhoeken de overlijdensdatum " 4 APRILIIS "; in de benedenhoek , het sterfjaar "1933".

Onder een gouden arabesk op een zwart lint in zilveren letters de familiespreuk:

"Honor virtutis corona".

Obit van Jean –Baptiste-Joseph-Marie-Corneille baron van de Put (1887-1942)

Genealogie

Jean-Baptiste-Joseph-Marie-Corneille, baron van de Put, jongere broer van Louis, werd geboren in Antwerpen op 6 september 1887 en overleed in Zoersel op 4 september 1942. Hij huwde in Wijnegem op 9 juni 1914 met Madeleine-Marguerite-Antoinette-Ghislaine Meeùs (° Antwerpen 16 juni 1894 + Antwerpen 18 november 1972. Uit dit huwelijk ontsproten negen kinderen.

Heraldische commentaar

Dit rouwbord van ca. 1 m x 1 m vermeldt in de tophoek "OBIIT" ; in de zijhoeken

"4 SEPTEMBRIS" ; in de benedenhoek, het sterfjaar "1942".

Andere specificaties als de bovenvermelde wapenbeschrijving.

Obit van Josépha-Marie-Eulalie Meeùs (1860-1949)

Genealogie

Josépha-Marie-Eulalie Meeùs werd geboren in Schoten op 29 november 1860 en overleed in Zoersel op 15 december 1949. Zij was de dochter van Eugène-Jean-Paul-Marie Meeùs en van Marie-Josépha Hendrich. Zij was gehuwd met Louis van de Put, zie hoger.

Heraldische commentaar

Op dit rouwbord staat het alliantiewapen van de echtelingen van de Put - Meeùs afgebeeld. Een alliantiewapen is een combinatie van een mannelijk en een vrouwelijk schild in geval van huwelijk. Het mannelijk schild staat dan meestal rechts en het vrouwelijk, meestal een ovaal schild links. Heraldisch rechts, dexter : het familiewapen van de Put ; sinister (links) het wapen "Meeùs".

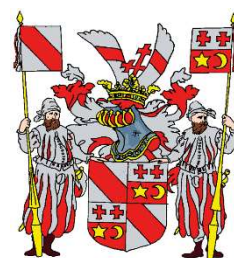

Beschrijving van het wapen "Meeùs" :

Op een blauw veld drie gouden sterren geplaatst 2 en 1, doorsneden door een gouden lage keper.

De Zoerselse rouwborden leiden een verborgen leven ; ze worden op de zolder van de sacristie bewaard. Beter ware deze op hun oorspronkelijke plaats, in de kerk op te hangen. Zodat iedereen deze heraldische getuigen uit het verleden kan bekijken.

Stefan Crick
Voorzitter
Jacques baron le Roy Genootschap vzw

Bibliografie

- Jos Goolenaerts, *Van Ridderembleem tot familiewapen*, Ekeren, 2006.
Paul Arren, *Van kasteel naar kasteel*, 8, HK. Hobonia, Kapellen, 1999, p. 304.
M. Willems, *Van Rouwvlag naar Wapenbord*, onuitgegeven.
Carl-Alexander von Volborth, *Heraldiek, inleiding*, De Bataafse Leeuw, 1985.
Luc Duerloo, Paul Janssens, *Wapen boek van de Belgische Adel*, N-Z, Gemeentekrediet, 1992, p. 263.
C. Pama, *Heraldiek en Genealogie, een encyclopedisch vademecum*, Uitg. Het Spectrum, Utrecht/Antwerpen, 1969.

5. MUSEUM en DOCUMENTATIECENTRUM

Aangesloten bij Heemkunde Gouw Antwerpen vzw - nr. 1075

Secretariaat en briefwisseling: Bruno Verhavert - **Zandstraat 117 – 2980 Zoersel**
Tel. 03 312 20 00 en Heemhuisje 03 2980 854

Zetel en V.U.: Heemhuisje Schoolstraat 9 – Zoersel – Jan Denissen - Voorzitter
E-mail : heemkundige.kring.zoersel@zoersel.be en www.heemkundigekringzoersel.be
Rek.nr. BE85 9796 2311 8406

Museum open de derde zondag van elke maand (behalve op feestdagen) van 10 tot 17 uur. Inkom gratis.
Andere dagen kan ook mits aanvraag per e-mail 3 weken vooraf. Inkom is dan 2,00 Euro p/p met een minimum van 20,00 Euro.

Archief geopend elke donderdagavond van 20 tot 22 uur. (behalve op feestdagen)

Lidmaatschap: Door overschrijving van de gepaste bijdrage op de HKZ-rekening BE85 9796 2311 8406 met vermelding HKZ-lidgeld 2020
Gewoon lid € 7,00 - Steunend lid € 13,00 - Ereid € 25,00

Veel dank aan onze trouwe leden die spontaan betaalden.

Om papier- en portkosten te vermijden vragen wij u ons uw e-mailadres op te geven.